

[Ove Hansen.]

gruppen mejeriprodukter. Ganske vist vil borgere med større indkomster også få fordel af fritagelsen, men da størsteparten af landets borgere ikke hører til de højt-lønnede, kan jeg kun være tilfreds med, at mælken kan fås til lavere pris.

Der har i den senere tid været ønsket fremme om at fritage fødevarer for moms, i og for sig en god tanke, som det bare er vanskeligt at realisere. Da vi i 1967 indførte momsen, undersøgte vi meget nøje mulighederne for at fritage fødevarer for moms. Vi kom dengang til det resultat, at det ville medføre betydelige administrative problemer såvel regnskabsmæssigt som med hensyn til at fastlægge grænsen mellem fødevarer og ikke-fødevarer, ligesom kontrolmulighederne ville være stærkt begrænset. Jeg ved godt, at man i andre lande har en moms, der varierer, men det system, vi har i Danmark, er så afgjort det sikreste.

Der har også været røster fremme om, at vi i stedet for punktafgifter skulle forhøje momsen; ja, der har endog været nævnt helt op til 20 pct. i moms i stedet for de nuværende 15 pct. Dersom vi forhøjede momsen i dag til 20 pct., ville det betyde en merindtægt for staten på 4.500 mill. kr., altså over 3 gange mere, end lovforslagene her vil indbringe.

Mit parti havde gerne set, at vi i stedet for de nu akutte indgreb havde haft mulighed for at gennemføre en virkelig ændring af vort skattesystem, at vi havde fået videreført skattereformen på nuværende tidspunkt, så det havde været muligt at lempe beskattningen for almindelige arbejdsindtægter og gennemføre en begrænsning og en forenkling af skattefradragene og en effektivisering af lignings- og kontrolsystemet for blot at nævne nogle områder. Men det kræver tid og en tilbundsgående undersøgelse af såvel de indirekte som de direkte skatter, og den må foretages, inden vi træffer en afgørelse. Jeg vil gerne tilføje, at vi i det kommende år virkelig må tilstræbe at tilvejebringe en skattereform, der kan få virkning fra 1975.

Når mit parti giver tilslutning til lovforslagene, er det naturligvis ikke, fordi vi med lovforslagene får opfyldt nogle program-punkter, men vi må erkende, at skal der skabes den orden i dansk økonomi, som er nødvendig for at kunne komme videre i

udviklingen, er bl. a. disse indgreb nødvendige. Jeg kan se nødvendigheden af, at disse lovforslag får en hurtig behandling, uden at det dog på nogen måde må gå ud over en grundig udvalgsbehandling. Mit parti er parat til arbejdet, og vi er også parate til at forhandle om enkeltheder i lovforslagene. Lad mig til slut tilføje, at jeg meget gerne ser, at partierne her i folketinget kan samles om en løsning.

Juul-Madsen: På mit partis vegne skal jeg komme med nogle bemærkninger vedrørende finansministerens forslag om ændring af merværdiafgiftsloven. Må jeg indledningsvis sige, at økonomiminister Per Hækkerup, der nu beder om bemyndigelser, der, hvis han får sin vilje, gør ham til den stærke mand med hensyn til at dirigere, hvor pengene går hen, for få dage siden her i folketinget talte om, at nu skulle der føres selektiv kreditpolitik, nu skulle privatforbruget dæmpes, og de midler, der er til rådighed for udlån, skulle i første række reserveres til det produktive og skabende erhvervsliv. Man må egentlig spørge, om økonomiministeren på det tidspunkt kendte det lovforslag, som finansministeren her har fremsat, for det, finansministeren foreslår, er jo det stik modsatte. Over en 2-årig periode vil finansministeren inddrage 600 mill. kr. ved nedsættelse af den kredittid, folketinget i 1968 fastsatte for landbrug og fiskeri. Efter lovforslaget vil betalingsfristen blive nedsat med gennemsnitlig 4½ måned.

Begrundelsen for forslaget er landbrugets forbedrede økonomiske vilkår. Nu vel, vi kender jo efterhånden den sang. Den var rigtig, da vi i enighed afviklede de tilskud og den støtte til landbruget, der var en følge af landbrugets dårlige økonomiske vilkår, da Danmark stod uden for EF. Men det var den samme sang, der blev sunget, da et flertal i folketinget gennemførte amtsskatterne på landbrugsjorden, og mon ikke den sang vil blive sunget én gang til, når forslaget om en procentafgift på erhvervsjendomme bliver fremsat i folketinget, en afgift, der vil ramme landbruget særlig hårdt. Mon man så ikke igen vil sige, at det er de forbedrede vilkår i landbruget, der begrunder disse nye indgreb?

Må jeg i forbindelse med det foreliggende lovforslag lige understrege, at baggrunden